

en folkeafstemning om, fordi man simpelt hen ikke tror på, at befolkningen støtter det projekt, man har søsat, og man derfor ikke tør se befolkningen i øjnene. Det er da en demokratisk tragedie, at det er kommet dertil, at man gennemfører så gigantiske ændringer af magtforholdene uden at turde spørge befolkningen.

Kæden er hoppet af, er jeg nødt til at sige til tilhængerne. Der er brug for en anden dagsorden, og derfor vil det være til gavn for alle i Danmark, i Østeuropa, i hele Europa med et dansk nej til Nicetraktaten. Det er i hvert fald, hvad Enhedslisten arbejder for.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (UP):

Min mistanke om, at Enhedslisten og hr. Keld Albrechtsen er forbenede nejsigere, uanset hvad, kan kun blive bestyrket, når jeg hører den tale.

Gør det ikke indtryk på hr. Keld Albrechtsen, at hvis denne Nicetraktat bliver stemt ned i Irland, eller vi ikke ratificerer den, og den ikke bliver til noget, bliver virkeligheden den, at nogle lande i Sydeuropa – formentlig Grækenland, Italien, Spanien og Portugal – med glæde vil benytte anledningen til at forsinke eller forhindre, at de østeuropæiske lande kommer med i den europæiske klub?

Jeg er nødt til at spørge Enhedslisten: Ønsker man, at Østeuropa og Centraleuropa skal med i den europæiske klub? Og hvis man ønsker det, hvordan kan man så være så afvisende og uden videre bare være imod? Det forstår jeg ikke.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Det var jo en interessant ordførertale, hr. Keld Albrechtsen holdt, men hvad havde den med Nicetraktaten at gøre? Og var det, hr. Keld Albrechtsen gjorde her, ikke nøjagtig det samme, som hr. Keld Albrechtsen præsterede for en halv time siden, nemlig at gøre det hele så indviklet, at ingen kunne forstå noget som helst?

Kaliningrad og Ukraine og Schengen og gigantiske ændringer af traktaten. Kunne hr. Keld Albrechtsen ikke godt komme herop og være lidt mere konkret og præcis med hensyn til, hvor i Nicetraktaten disse gigantændringer og Kaliningrad og Ukraine og Schengen befinder sig?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Svaret til fru Charlotte Antonsen er jo, at et flertal her i salen hævder, at Nicetraktaten er en forudsætning for en hurtig udvidelse. Men det er ikke rigtigt. Det, der er forudsætningen for et helt Europa, er helt andre ting, f.eks. at man løser problemet med Kaliningrad og problemet med Polen og Ukraine. Alle disse bestemmelser i Nicetraktaten, som giver mere magt til de store lande og til Europa-Kommissionen, løser jo ingenting i den sammenhæng. Det er svaret på det.

Så spørger hr. Frank Dahlgaard: Kan det ikke være et problem, at nogle vil sige: Vi sætter tempoet ned, vi trækker det lidt i langdrag – for nu at sige det på en negativ måde? Nej, det tror jeg faktisk ville være en fordel.

Hvad ville svaret blive, hvis man f.eks. spurgte i Polen: Vil Polens befolkning gerne være med i euroen? Det kan jeg ikke forestille mig, og det tror jeg da heller ikke hr. Frank Dahlgaard kunne forestille sig med sin holdning til euroen. Men hvorfor skal Polen så ikke have mulighed for at være uden for euroen? Hvorfor skal Polen ikke have ret til at have de samme undtagelser som Danmark på f.eks. forsvarsområdet? Det ville ikke være sjovt for Polen at blive indrulleret i et sikkerhedspolitisk projekt med en europahær, når man tænker på Polens forhold til f.eks. Rusland. Det ville ikke være et freds- og tillidskabende projekt for Polens vedkommende, så hvorfor skal Polen ikke have de samme valgmuligheder, som schweizerne havde forleden, til at sige: Vi vil slet ikke have det? Eller få samme stilling som nordmændene, der har indgået en aftale med EU, men står udenfor?

Der er en dansk model med undtagelser, der er en norsk model, og der er en schweizisk model. Hvorfor skal Polen så ikke have frihed til at træffe sit eget valg? Hvorfor skal Polen dikteres nogle urimelige forhandlingsvilkår af Europa-Kommissionen og Ministerrådet, når det vil føre til, at hundredtusindvis af polske bønder kastes ud i arbejdsløshed og armod? Hvorfor skal det hele foregå ved diktater fra Bruxelles?

Der er mange, mange problemer ved denne udvidelse, og Nicetraktaten løser slet, slet ikke nogen som helst af dem, men gør kun ondt værre. Derfor synes jeg, at de, der stiller disse spørgsmål, skylder svar på, hvordan det skal gå for sig, og her er mit bud: Lad os sætte tempoet ned, lad landene få mulighed for at diskutere med deres egne befolkninger og med hinanden